

ת"פ 29289/04/18 - מדינת ישראל, יחידת תביעות שלוחת רחובות נגד מקבב סולומון ע"י

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 29289-04-18 מדינת ישראל נ' סולומון

בפני כבוד השופטת זהר דיבון סגל

בעניין: המאשימה מדינת ישראל

יחידת תביעות שלוחת רחובות

ע"י עו"ד רותם נבון פסחה

נגד

הנאשם מקבב סולומון ע"י עו"ד רן קרויט

גזר דין

1. הנאשם הודה בהתאם להסדר טיעון דיוני, בעובדות כתב האישום בת.פ 8892-11-19 והורשע בעבירה של החזקת סכין שלא כדין לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) וכן הודה בעובדות כתב אישום מתוקן בת"פ 29289-04-18 והורשע בהיזק לרכוש במזיד, עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין.
2. הסדר הטיעון הדיוני לא כלל הסכמה לעניין העונש, אך כחלק מההסדר התבקש שירות המבחן לערוך תסקיר בעניינו של הנאשם אשר יבחן את נסיבותיו האישיות, נסיבות ביצוע העבירות ויעביר המלצותיו לבית המשפט. ולבקשת ההגנה התבקש שירות המבחן להתייחס גם לשאלת הארכת המאסרים המותנים העומדים ותלויים נגד הנאשם.
3. בפני בית המשפט מונחים 7 תסקירים (13.1.2021, 1.3.2021, 28.4.2021, 9.9.2021, 4.4.2022, 20.3.2022 ו-12.6.2022). התסקירים מגוללים את הרקע האישי של הנאשם, היסטוריה עבריינית בעניינו, התייחסותו לביצוע העבירות, ההליך הטיפולי, הערכת הסיכון להישנות העבירות והסיכוי לשיקומו.
4. לא אפרט את כל סדר השתלשלות ההליכים, בקצרה, מיום הגשת כתבי האישום ועד למועד גזר הדין, התקיימו עשרות דיונים. הכרעת הדין ניתנה ביום 29.7.2020 וביום 20.6.2022 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש. הפער שבין מועד הכרעת הדין ובין מועד שימוע הטיעון לעונש נעוץ בניסיון לרתום את הנאשם להליך שיקומי מיטבי, חרף תסקירים רבים (מידי) שלא הצביעו על אופק שיקומי. לציין כי בדיונים שהתקיימו בחודשים האחרונים (24.1.2022; 30.9.2021; 9.2.2022; 28.2.2022; 28.3.2022), שב וביקש בא כוח הנאשם לאפשר לנאשם להוכיח את רצינות כוונותיו לחזור לדרך הישר. בית המשפט הבהיר לנאשם באופן חד משמעי את משמעות אי שיתוף הפעולה עם שירות המבחן והצורך להצביע על פוטנציאל שיקומי מבטיח, והמאשימה מצידה הבהירה כי עמדתה לעונש מאסר ממושך הכולל את הפעלתם של המאסרים המותנים. עוד לציין כי ההגנה ביקשה לדחות את מועד הטיעון לעונש בכדי לבחון את מצבו המשפטי הכולל של הנאשם.
5. נדגיש כי ביום 28.3.2022 שב הנאשם וביקש הזדמנות נוספת להשתלב בהליך טפולי ועל אף שהיה מקום לשמוע הטיעון לעונש בו ביום, הגיעו הצדדים להסדר טיעון לעניין העונש ובזו הלשון: "ככל שהתסקיר יהיה חיובי המאשימה תשקול את עמדתה מבלי להתחייב לדבר, ככל והתסקיר יהיה שלילי, הצדדים יעתרו במשותף ל-14 חודשי מאסר בפועל לגבי שני התיקים. ככל שהנאשם יבקש לצרף תיקים נוספים שהרי נבחן את עתירתנו העונשית".

6. בסיכומו של תהליך אבחון וטיפול, בתסקיר השביעי והאחרון, המליץ שירות המבחן לנקוט בענישה שיקומית, ולהעמיד את הנאשם בצו מבחן לשנה, לצד הפעלת מאסר על תנאי בדרך של עבודות שירות.

7. על בסיס המלצה זו של שירות המבחן, ביקש בא כוח הנאשם לסטות מהסדר הטיעון שהוצג ביום 28.3.2022, כך שכל אחד מן הצדדים טען לעונש כראות עיניו וכמיטב שיקול דעתו.

כתב האישום ת"פ 8892-11-19 (להלן: כתב האישום העיקרי)

8. ביום 18.2.2019 בסמוך לשעה 9:49, הגיע הנאשם לבית משפט השלום ברחובות, כשהוא מסליק בנעלו סכין מתקפלת עם אורך להבה 5 ס"מ וזאת לצורך הגנה עצמית מבלי להוכיח כי החזיקה למטרה כשרה.

כתב האישום המתוקן ת"פ 29289-04-18 (להלן: כתב האישום המצורף)

9. ביום 13.1.2018 סמוך לשעה 01:30, היה הנאשם תחת השפעת אלכוהול, לאחר שביקש יחד עם אחרים שזהותם אינה ידועה במדויק למאשימה, להיכנס למועדון "המוזיאון" שנמצא ברחובות. לא נענה המאבטח לבקשתו. על כן הנאשם התעצבן ובעט ברכב מסוג BMW אשר חנה סמוך למועדון וגרם לנזק בשווי 2,740 ₪.

תסקירי שירות המבחן

תסקיר שירות מבחן מיום 13.1.2021 (להלן: התסקיר הראשון)

10. שירות המבחן מסר כי נעשו מספר ניסיונות לאתר את הנאשם שכן עלה כי מספר הנייד שנרשם בפרוטוקול היה שגוי. לבסוף ודרך ב"כ הנאשם, אותר הנאשם וזומן לפגישה ביום 11.1.2020 אליה לא הגיע. בהמשך מסר בא כוחו כי הנאשם חושש לצאת מביתו בשל הסגר והמחסומים המשטריים שהיו אותה עת, וגם כשהוסבר כי יציאה לפגישה עם שירות המבחן הינה מותרת ע"פ חוק, הנאשם לא התייצב לפגישה. שירות המבחן מסר כי יוכל להיערך מחדש לאבחון והגשת תסקיר בעניינו של הנאשם, באם בית המשפט יאפשר זאת.

תסקיר שירות המבחן מיום 1.3.2021 (להלן: התסקיר השני)

11. התסקיר התבסס על פגישה עם הנאשם, היכרות קודמת של שירות המבחן עמו משנת 2015, כתבי האישום, פרוטוקול הדיון מיום 29.7.2020 וגיליון רישום פלילי מיום 15.2.2021.

12. כעולה מהתסקיר, הנאשם בן 27, רווק, מתגורר בביתו של חבר ברחובות (לא באופן קבוע) ועובד בשוק ירקות סטונאי ברחובות. הנאשם בן העדה האתיופית, נולד והתחנך בקרית עקרון, הוא הבן השביעי מתוך תשעה ילדים, גדל בבית בן 11 נפשות בדירה קטנה. אמו בת 80, מתמודדת עם מחלת סכרת ואינה דוברת עברית. אביו נפטר כאשר היה הנאשם בן 15, במהלך מספר השנים שלאחר גירושיו הוריו לא היה בקשר עם אביו אך בהמשך ועד פטירת האב, הנאשם תיאר קשר חיובי עמו. מאז פטירת אביו, כך תיאר הנאשם, חלה התדרדרות והנאשם היה חסר קורת גג קבועה, בילה את זמנו ברחוב וביצירת קשרים שוליים. הנאשם סיים 12 שנות לימוד ברקע קשיים לימודיים, בעיות תפקודיות ואבחון בעיות קשר וריכוז ללא נטילת ריטלין נוכח התנגדות אמו. הוא התגייס לצה"ל במסלול מקא"מ ושובץ לחטיבה לוחמת של יחידת כפיר. בהמשך ובשל קשיים כלכליים בבית, עבר לשרת בבסיס סמוך למקום מגוריו ושובץ כעובד רס"ר ולאחר שנה ושמונה חודשים נפלט מהמסגרת הצבאית לאחר שנעצר בגין עבירות אלימות. הנאשם מסר כי מאז עובד

במקום עבודתו הנוכחי. עוד מסר כי במשך השנים צבר חובות בסכום 30,000 ₪ והחל להחזיר חובותיו, בהתאם הציג אישורים.

13. לנאשם שתי הרשעות בתחום האלימות והפרת הוראה חוקית מעברו. הוא הופנה לשירות המבחן לנוער בשנת 2010 וכן הופנה לשירות המבחן בשנת 2015. אז התרשם שירות המבחן מנאשם צעיר, שגדל במסגרת משפחתית מורכבת כשהוריו התקשו להיות פנויים לצרכיו, גילה קשיים בעמידה בגבולות למסגרת, לא נענה לסמכות ואופיין בהתנהגות אימפולסיבית, זעם והתפרצויות. אותה עת הפנה שירות המבחן את הנאשם לקבוצה טיפולית, אך נוכח הסכמתו המילולית לטיפול, הנאשם לא הגיע למפגשים ושירות המבחן המליץ על ענישה קונקרטי. הנאשם מסר לשירות המבחן כי השתמש לראשונה בקנאביס בגיל 16 אך מאז לא צורך סמים ואלכוהול. מבדיקות שתן שערך בשירות המבחן עלה כי לא עושה שימוש בסמים.

14. שירות המבחן מסר כי הנאשם התקשה להתייחס לנסיבות ביצוע עבירת היזק לרכוש במזיד, כשאמר כי לא זוכר את פרטי העבירה ותאר כי במהלך פגישה חברתית שבה פחית של משקה ללא אלכוהול, הרגיש ערפול וסחרור ומאז לא זוכר את שאירע. לצד זאת, הנאשם מסר לשירות המבחן כי הבין שגרם לנזק ברכוש ומוכן לשלם פיצוי בגין זאת.

15. בהתייחסותו לביצוע עבירת החזקת סכין שלא למטרה כשרה, מסר הנאשם כי אותה עת חשש לפגיעה בשלומו שכן יצר קשרים שוליים, והרגיש צורך להסתובב עם הסכין להגנה עצמית. עוד מסר כי הסכין אף משמשת אותו לצרכי עבודה. הנאשם הביע הבנה כלפי חומרת המעשים, הנזקים והסיכון בהם, הביע צער וחרטה ומסר שניתק קשרים שוליים. עוד הפגין הנאשם נכונות וורבאלית ראשונית לטיפול ושילובו בתכנית שיקום.

16. שירות המבחן העריך כי הסיכון להישנות עבירות בתחום האלימות הינו בינוני והנזק הצפוי להיגרם מביצוע העבירות בינוני אף הוא. שירות המבחן שקל מספר גורמים לסיכון ובהם ילדותו המורכבת של הנאשם, קשייו להסתכל למסגרות, מאופיין בחוסר יציבות, מתקשה להתנהל באופן יציב ומסוגר, מקום מגוריו אינו קבוע, נושא חובות שטרם שולמו, קיימת לו מעורבות קודמת בפלילים והעובדה כי הרחיק מעצמו אחריות לביצוע העבירות כאשר התקשה להתייחס לנסיבות עבירת ההיזק לרכוש במזיד וכן תאר סכנת חיים באשר לעבירת החזקת הסכין שלא למטרה כשרה, מבלי שהסכים לפרט ולהרחיב אודות הסכנה שחש אותה עת. בין גורמי הסיכון לטיפול, שקל שירות המבחן את הגורמים הבאים: שיתוף הפעולה של הנאשם באבחון, נכונותו להשתלב בטיפול ולשנות דפוסיו ואורחות חייו, בדיקות השתן שמסר היו ללא שרידי סמים וההתרשמות כי מצליח לשמור על יציבות במקום עבודתו לאורך השנים. לאור כל אלו המליץ שירות המבחן להפנות את הנאשם לבדיקת התאמה בבית משפט קהילתי ולחילופין, לדחות הדיון בארבעה חודשים לצורך עריכת ניסיון טיפולי.

תסקיר שירות המבחן מיום 28.4.2021 (להלן: התסקיר השלישי)

17. שירות המבחן עדכן כי הנאשם זומן לבדיקת התאמה לבית משפט קהילתי ביום 13.4.2021 אליה לא הגיע, לא נענה לניסיונות לאתרו ולא יצר קשר עם שירות המבחן. מכאן שלא היה ניתן לערוך לנאשם בדיקת התאמה לבית המשפט הקהילתי.

תסקיר שירות המבחן מיום 9.9.2021 (להלן: התסקיר הרביעי)

18. שירות המבחן עדכן כי בתקופת הדחייה נפגש עם הנאשם והאחרון מסר כי ניתק קשרים חברתיים שוליים, עובד שנתיים ברציפות ועדיין מתגורר באופן לא קבוע אצל מעסיקו. עוד מסר לשירות המבחן כי לא רואה צורך להשתלב בטיפול, הוא נמצא לתפיסתו בדרך חדשה ולא רואה אפשרות בה ישתלב בטיפול בשעות היום שכן עובד בעיקר בלילות והטיפול יפגע בעבודתו. הנאשם הסביר כי לא הבין את מהות בית משפט קהילתי ועל כן לא שיתף פעולה, וציין כי מוכן לשאת בעונש ומעדיף לבצע עבודות שירות.

19. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מכיר בבעייתיות שבהתנהגותו ולא מצליח לגייס כוחות לשיתוף פעולה עם שירות המבחן. עוד סבור שירות המבחן כי הנאשם לא יפיק תועלת מהליך טיפולי ועל כן לא הגיע שירות המבחן להמלצה על העמדת הנאשם בצו מבחן. אלא שהמליץ שירות המבחן על הטלת ענישה מוחשית להעברת מסר ברור וחד משמעי.

תסקיר שירות המבחן מיום 4.1.2022 (להלן: התסקיר החמישי)

20. ביום 30.9.2021 נתן בית המשפט הזדמנות נוספת לנאשם להשתלבות טיפולית. שירות המבחן ערך את התסקיר החמישי על בסיס פגישה עם הנאשם, תוצאות בדיקות שתן, השתתפות בקבוצת הכנה לטיפול ורישום פלילי עדכני ליום 30.12.2021.

21. מהתסקיר עולה כי חלה התדרדרות במצבו של הנאשם, הוא לא שמר על קשר רציף עם שירות המבחן והתמודד עם שינויים בחייו. תחילה מסר לשירות המבחן כי עבר להתגורר עם בת זוגו בדירה שכורה, אולם בהמשך מסר כי עבר להתגורר אצל אחותו לאחר שהוצא לו צו הרחקה מבת זוגו ועבר לעבוד בתחום השיפוצים. בתקופת הדחייה נפתח כנגד הנאשם מב"ד בגין איומים, כליאת שווא, תקיפה סתם והחזקת אגרופן.

22. הנאשם זומן לחמש בדיקות שתן, כאשר לשלוש הבדיקות הראשונות לא הגיע והסביר כי קיבל צו הרחקה מרחובות עקב תיק האלימות שנפתח כנגדו ובהמשך מסר כי היה חולה. לאחר ששירות המבחן הסביר לנאשם את חשיבות שיתוף הפעולה מצדו, האחרון הביע רצון להשתתף בקבוצה טיפולית וביצע שתי בדיקות שתן שיצאו נקיות משרידי סם. בהתאם וביום 27.12.2021 שולב הנאשם בקבוצת הכנה לטיפול קבוצתי, הגיע לשני המפגשים הראשונים שהתקיימו, שיתף פעולה והביע שביעות רצון גבהה מהשתלבותו בקבוצה.

23. שירות המבחן המליץ לבחון יכולתו של הנאשם לשתף פעולה לאורך זמן בהליך הטיפול, ולדחות הדיון בארבעה חודשים.

תסקיר שירות המבחן מיום 20.3.2022 (להלן: התסקיר השישי)

24. מהתסקיר עולה כי הנאשם התגורר בבית אמו והחל לעבוד כקבלן משנה ברחובות. בתקופת הדחייה הנאשם סיים השתתפותו בקבוצת הכנה לטיפול בת שישה מפגשים, לא הגיע למפגש אחד אך דאג לעדכן באיחורים ובחיסור שלו ובמפגשים עצמם הצליח להביא את עצמו ולקבל יחס מכבד מחבריו לקבוצה.

25. שירות המבחן התרשם כי הנאשם הפיק תועלת מהשתתפותו בהכנה לטיפול, כי יכול להתירם מההליך הטיפולי וצפוי להשתלב בקבוצה טיפולית בתחום האלימות ביום 22.3.2022. משכך, נוכח היעדר פתיחת תיקי מב"ד נוספים כנגד הנאשם ונוכח התרשמות שירות המבחן כי בהליך הטיפולי יש כדי לסייע בצמצום הסיכון, המליץ שירות המבחן לדחות בארבעה חודשים נוספים את הדיון בעניינו של הנאשם.

תסקיר שירות המבחן מיום 12.6.2022 (להלן: התסקיר השביעי)

26. התסקיר נשען על פגישות שביצע שירות המבחן עם הנאשם, השתתפותו בקבוצה טיפולית בשירות המבחן ועל עיון בגיליון רישום פלילי נכון ליום 15.5.2022.

27. כפי העולה מהתסקיר בתקופת הדחייה שולב הנאשם בקבוצה טיפולית בתחום האלימות הכללית, שיתף פעולה, התמיד בהגעה למפגשים, היה מחויב לקבוצה והגיע ל-10 מתוך 11 מפגשים. שירות המבחן התרשם מנסיגה במצבו של הנאשם וביכולתו להיתרם מההליך הטיפולי. בהתאם לכך, תיאר שירות המבחן כי הנאשם התקשה בשיתוף במסגרת הקבוצה, המעיט בדיבור וענה בתשובות מצומצמות ושטחיות ורק כאשר פנו אליו. בהמשך הביע הנאשם פעם נוספת התחייבות להליך הטיפולי ולצד זאת, פנה לרופאת המשפחה לצורך קבלת טיפול תרופתי הרגעי. מבדיקת שתי שמסר עלה כי נקי משרידי סם ולא נפתחו כנגדו תיקים פליליים חדשים.

28. שירות המבחן מסר כי הנאשם משתף פעולה, נעזר בגורמי הטיפול ומביע מוטיבציה לטיפול, זאת חרף נסיגה ביכולתו לקחת חלק פעיל בקבוצה. עוד התרשם שירות המבחן כי בהליך טיפולי יהיה לסייע בהמשך ההליך השיקומי ולהפחית סיכון למעורבות בפלילים, וכי ענישה בדמות מאסר תביא להידרדרות במצבו של הנאשם ובדפוסיו המכשילים. לפיכך, המליץ שירות המבחן על העמדת הנאשם בצו מבחן למשך שנה והפעלת המאסר על תנאי העומד כנגדו בדרך של עבודות שרות.

טיעוני הצדדים לעונש

29. המאשימה בטיעוניה המפורטים עמדה על הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם ובהם הגנה על זכות הקניין ורכושו של הפרט ושלומו הציבור. בתוך כך סקרה את נסיבות ביצוע העבירות כמתואר בכתב האישום המצורף ובו עבירת הסכין, מעשה שעשוי היה להוביל לתוצאות קטלניות, כאשר המדובר בסכין ש"הוסלקה" בנעל כאשר הנאשם ביקש להיכנס לתוך בית המשפט והוחזקה לצורך הגנה עצמית, שאין לטעם המאשימה אלא לפרש זאת לקדם פני אלימות. בעניין זה הפנתה המאשימה לתמונת הסכין (ע/ת4). עוד הפנתה המאשימה לכך שהנאשם התנהג בצורה אלימה ובריונית וגרם נזק לרכושו של אדם (ע/ת3). המאשימה עתרה למתחם עונש הולם בתיק הסכין כנע בין 8 ועד ל-18 חודשי מאסר לריצוי בפועל, ובתיק גרימת הנזק למתחם שנע בין מאסר מותנה ועד למספר חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית את עמדתה זו תמכה בפסיקה.

30. עוד בטיעוניה, הפנתה המאשימה לעבר הפלילי של הנאשם קיומם של שני מאסרים מותנים (ע/ת1, ע/ת2) שחלים בהתאם לרע"פ 8597/20 אשק"ר נ' מדינת ישראל (8.2.2022) (להלן: עניין אשק"ר). המאשימה הוסיפה וסקרה עיקרי תסקירי שירות המבחן, ובפרט עמדה על שיתוף הפעולה החלקי של הנאשם, אשר אמנם שולב בקבוצה טיפולית אולם חווה קשיים במסגרת הקבוצה וקיימת לו נסיגה ביכולתו להשתתף בהליך הטיפולי על רקע אובדן שמסר כי חווה. המאשימה טענה כי הציפייה מאדם במצבו של הנאשם המשולב במסגרת שירות המבחן, כי ישתקם בקבוצה ולא יהיה נוכח בלבד ומכאן שאין לזקוף לזכות הנאשם בעניינו שיקום המצדיק הקלה בעונש. המאשימה טענה כי המלצת שירות המבחן אינה יכולה לעמוד לנוכח חומרת העבירות, ההליך השיקומי שאינו מיטבי וכן הפנתה לכך ששירות המבחן לא התייחס למאסר מותנה בן 12 חודשים שעומד ותלוי נגד הנאשם אלא רק למאסר המותנה הקצר מבין השניים.

31. מטעמים אלו ובהתאם להסדר הטיעון שהוצג ביום 28.3.2022 ובהינתן גילו של הנאשם בן 27, נסיבותיו האישיות, עברו הפלילי (ע/ת1) אורכם של המאסרים המותנים, ולקחת האחריות, העונש הראוי, כך לדברי המאשימה,

הוא 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל הכוללים הפעלת שני המאסרים המותנים העומדים כנגד הנאשם (בין 6 ל-12 חודשים), מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלונן.

32. בא כוח הנאשם טען כי העונש אליו עותרת המאשימה מחמיר יתר על המידה וכי יש לאמץ את המלצות שירות המבחן באופן מלא. לטעמו המאשימה שוגה בחישוב תחולת המאסרים המותנים והמועד בו אמורים להתחיל להימנות. לטעמו נגד הנאשם עומד ותלוי נגד מאסר מותנה בן 6 חודשים בלבד ואילו המאסר על תנאי בן 12 החודשים אינו חל. בהקשר זה, הפנה לכך שבמועד הצגת ההסדר עמדה בתוקפה ההלכה הישנה בדבר הפעלת מאסר על תנאי, ששונתה לטעמו, אך לאחרונה בעניין אשקר ואין אפשרות להחמיר את מצבו של הנאשם. עמדתו באשר להפעלתם של מאסרים מותנים תמך בהלכות ידועות ומוכרות של בית המשפט העליון עובר לעניין אשקר.

33. עוד בטיעוניו, הפנה ב"כ הנאשם לעיקרי התסקירים בעניינו של הנאשם, לטעמו, נושאים אופייניים, וכן עמד על מאמציו של הנאשם לאורך הדרך, מוסר בדיקות שתי נקיות, מגיע לקבוצה הטיפולית, עובד בעבודה מסודרת ואף מעדכן את קצינת המבחן שלו בדבר החרדות והטראומה שעבר מהן סובל ומופנה בהתאמה לקבלת טיפול תרופתי. ב"כ הנאשם ציין כי ההתדרדרות בעניינו של הנאשם הינה נפשית ולא פלילית, לא נפתחו לו תיקים נוספים והוא שומר על קשר עם שירות המבחן ועושה כל שביכולתו להיעזר בגורמי טיפול ולשרוד. כמו כן הפנה ב"כ הנאשם לעובדה כי הנאשם מפרנס את משפחתו, עובד באופן סדיר וכן לחלוף הזמן כאשר מדובר על תיק משנת 2014 וגזר דין משנת 2015. ב"כ הנאשם הפנה להמלצת שירות המבחן על המשך ההליך השיקומי להפחתת הסיכון הפלילי.

34. הנאשם בדברו האחרון מסר: "אני מצטער. אין לי עוד מה להוסיף".

דיון והכרעה

35. בענייניו מדובר במעשים שונים, שאין ביניהם קשר ענייני הדוק והם בוצעו במועדים שונים, ועל כן יש לקבוע מתחם נפרד לכל אחד מכתבי האישום. ההלכות בעניין זה ידועות ומוכרות ולא מצאתי לחזור ולפרטן. אציין כי יש מקום לחפוף בין העונשים ולהטיל עונש אחד שיהלום את מעשיו של הנאשם.

36. מתחם העונש ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

37. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם הם שמירה על שלום הציבור ושלמות הגוף והנפש וההגנה על הביטחון.

38. חומרה ייתרה גלומה בעצם החזקת הסכין מחוץ לתחומי הבית, כאשר הנאשם החזיק בסכין מתקבעת שלהבה כחמישה ס"מ, מוסלקת בתוך הניעל, בכניסה לתוך היכל בית המשפט. עיון בתמונת הסכין מלמדת על כך שלא מדובר בסכין שמעצם טיבה ואופייה יכולה לשמש גם לביצוע פעולות חוקיות יומיומיות, כגון סכין יפנית. מכל מקום העובדה כי הנאשם החזיק בסכין לצורך הגנה עצמית מפני גורמים עבריינים שביקשו לפגוע בו, מלמדת על פוטנציאל גבוה להתלקחות אירוע אלים שתוצאותיו הרסניות ותוך חשש ממשי לפגיעה בחיי אדם (ע"פ 4).

39. אין להכביר מילים על תת תרבות הסכין, הפוטנציאל הטעון בהחזקת סכנים לפגיעה בחיי אדם והצורך למגר תופעה זו בענישה ממשית מוחשית, ראו מיני רבים, ע"פ 7682/18 עלקם נ' מדינת ישראל (4.4.2019) וכן ע"פ 9133/04 גורדון נ' מדינת ישראל (20.12.2004). וראו רע"פ 322/15 ג'אנח נ' מדינת ישראל (22.1.2015) (להלן: עניין גאנח) שם עמד בית המשפט העליון על כך ש"החזקת סכין לשם הגנה עצמית היא מושג שצריך להעלם מנוף חיינו,

שכן, מידי שבוע נקלטים חיי אדם בשל דקירות סכין המהווה כלי נשק משחית".

40. להלן תוצג פסיקה שיש בה ללמד על מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות החזקת סכין, וזאת ככלי עזר בקביעת מתחם העונש הראוי. ראו והשוו: רע"פ 1297/22 ממנ' נ' מדינת ישראל (1.3.2020); רע"פ 8181/20 אלקיין נ' מדינת ישראל (26.11.2020); בש"פ 5833/20 יקיר נ' מדינת ישראל (17.9.2020); עניין גאנח- הוצג על ידי המאשימה; עפ"ג (תל-אביב) DIMAYUGA 14786-09-19 מדינת ישראל (25.11.2019); עפ"ג (תל-אביב) 1597-07-20 אסרף נ' מדינת ישראל (10.11.2020); ת"פ (רחובות) 35662-03-17 מדינת ישראל נ' מלכה (15.3.2018); ת"פ (רמלה) 27890-10-18 מדינת ישראל נ' רייגאן (30.10.2019); ת"פ (תל-אביב) 2828-03-17 מדינת ישראל נ' מלסה (27.10.2019); ת"פ 44656-01-18 מדינת ישראל נ' קאסטלאנו (30.12.2019); ת"פ 29759-11-17 מדינת ישראל נ' עבדו (2.2.2020); ת"פ (תל-אביב) 46948-12-17 מדינת ישראל נ' סיוזב (20.5.2020); ת"פ (תל-אביב) 9299-08-16 מדינת ישראל נ' קריחלי (2.8.2020); ת"פ (תל-אביב) 18482-06-14 מדינת ישראל נ' רבאעה (אסיר) (25.10.2017); ת"פ (רמלה) 6440-05-15 משטרת ישראל תביעות - שלוחת רמלה נ' אפראימוב (17.7.2016).

41. לאור כל האמור ובהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ומדיניות הענישה הנהוגה, מצאתי לקבוע את מתחם העונש ההולם בעבירה של החזקת הסכין כנע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד לשנת מאסר לצד רכיבי ענישה נוספים.

42. באשר לתיק הצירוף. הנאשם במעשיו גרם נזק לרכבו של אדם שכל חטאו שחנה סמוך למועדון בו בילה הנאשם ביחד עם אחרים. העבירה אינה מתוכננת ובוצעה תחת השפעת אלכוהול ונגרם נזק ממוני שהוערך ב ₪ 2,740 (ע"ת/3). מקובל עליי המתחם לו עתרה המאשימה כנע בין מאסר מותנה ועד למספר חודשי מאסר לצד ענישה נלווית והוא תואם את מדיניות הענישה הנהוגה ובהעדר מחלוקת של ממש מצד ההגנה, לא ארחיב בעניין.

קביעת העונש בתוך המתחם

תחולת המאסר המותנה

43. באשר למחלוקת שנתגלעה בין הצדדים באשר לתחולתו של המאסר המותנה בן 12 החודשים מצאתי להעדיף את עמדת המאשימה ובהיותה תואמת את הוראות החוק ופסיקת בית המשפט העליון. כידוע, באפשרות להורות על הטלת מאסר על תנאי הוסדרה בהוראת סעיף 52(ג) לחוק העונשין הקובעת כדלקמן:

"תקופת התנאי תתחיל ביום מתן גזר הדין ואם הנידון נושא אותו זמן עונש מאסר - ביום שחרורו מן המאסר; אולם תקופה שאסיר נמצא בה מחוץ לבית הסוהר בשל שחרור בערובה מכח סימן ב' בפרק ג' לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, בשל חופשה מיוחדת או מכח סימן ב' לפרק ו', יראו אותה כתקופת תנאי מצטברת לתקופת התנאי שקבע בית המשפט; והכל כשבית המשפט לא הורה אחרת".

44. באשר להלכות הנוגעות לתקופת התנאי השיפוטית והסטטוטורית אפנה לעניין אשקר וכן לרע"פ 785/22 דירבאס נ' מדינת ישראל (9.3.2022). בקצרה, בעניין אשקר נקבע כי בהעדר קביעה אחרת בגזר הדין, אין לערוך הבחנה בין מי שמרצה עונש מאסר מאחורי סורג ובריה ובין מי שנידון לרצות מאסר בדרך של עבודות שירות. תקופת התנאי השיפוטית תחל להימנות החל מיום שחרורו של הנידון ממאסר, בין אם מבין כותלי בית הסוהר ובין אם בתום

ביצוען של עבודות השירות. לצד זאת הובהר כי תקופת ריצוי עונש מאסר בפועל או מאסר בדרך של עבודות שירות תצטבר לתקופת התנאי השיפוטית והיא המכונה תקופת התנאי הסטטוטורית.

45. בניגוד לטענת בא כוח הנאשם, לא מדובר בתקופה המאריכה את תקופת התנאי השיפוטית אלא שהיא מקדימה אותה וחלה על חללים בהם על הנידון לא חל תנאי שיפוטי. לאמור, היה ונאשם יבצע עבירה במהלך ריצוי עבודות שירות יחול התנאי במסגרת התקופה הסטטוטורית. ועם סיום תקופת ריצוי עונש עבודות השירות ו/או תקופת המאסר, תחל תקופת התנאי השיפוטית.

46. הרציונל העומד מאחורי הפרשנות התכליתית של הוראת סעיף 52ג לחוק העונשין לא השתנה והוא נועד להבטיח את האפקטיביות של המאסר המותנה. הקביעה בעניין אשקר מבוססת על תפיסה משפטית שנועדה לקדם וודאות ובהירות ולפיה אין לפצל את תקופת התנאי השיפוטית, ולנוכח החשש לחפיפה שאינה רצויה בין תקופת התנאי השיפוטית והסטטוטורית.

47. ומן הכלל אל הפרט. בית המשפט השלום בקרית גת בת.פ. 53743-11-14 ביום 25.11.2021 גזר על הנאשם את העונשים הבאים: 4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות החל מיום 13.12.2015; 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירות אלימות מסוג פשע; 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי שלא יעבור עבירות אלימות מסוג עוון (ע/ת.2). ובעניינו של הנאשם, הממונה על עבודות השירות הורה על הפסקה מנהלית של עבודות השירות והנאשם ריצה את יתרת העונש במאסר מאחורי סורג ובריה ממנו שוחרר ביום 9.8.2016. משלא נקבע אחרת בגזר הדין, הרי תקופת התנאי השיפוטית תחל מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, ולמשך 3 שנים. בהינתן מועד ביצוע עבירת החזקת הסכין ביום 18.2.2019 הרי שהמאסר על תנאי בן 12 החודשים הוא בר הפעלה.

48. למען הזהירות, ועל אף שלא הועלתה כל טענה מצד ההגנה בעניין זה, אבהיר כי מקובלת עליי במלואה עמדת המאשימה לפיה המאסר על תנאי בגין עבירות אלימות חל גם על עבירה של החזקת סכין שלא כדין. אזכיר כי הנאשם הודה כי החזיק בסכין למטרה של "הגנה עצמית", ומכאן שבהתנהגותו ייצר סיכון פוטנציאלי לפגיעה בחיי אדם ובשלומם. הדברים נכונים גם באשר לתנאי הנוגע לעבירת האלימות כלפי הרכוש. מסקנה זו עולה הן מבחינת יסודות העבירה המאוחרת המפעילה אל מול יסודות עבירת התנאי והן מהעיקרון הרחב שנקבע בע"פ 49/80 מסילתי נ' מדינת ישראל (1980) ונסוב על מהות האיסור הפלילי ועל הערך החברתי עליו האיסור בא להגן. וראו והשוו: ע"פ 1061/21 פלוני נ' מדינת ישראל (23.3.2022); בע"פ 2352/19 דנילוב נ' מדינת ישראל, (15.10.2019); רע"פ 6352/12 סעדה נ' מדינת ישראל (23.9.2012); ע"פ 308/06 מדינת ישראל נ' סבן (7.02.2007); ע"פ 1894/14 אנדרג'או נ' מדינת ישראל (13.1.2015); עפ"ג 40905-03-12 סעדה נ' מדינת ישראל (4.6.2012); עפ"ג 56250-01-15 מדינת ישראל נ' קדוש (22.3.2015); ת.פ. 54607-07-19 מדינת ישראל נ' ג'בור (12.1.2020); ע"פ 7062-04-18 איאסו נ' מדינת ישראל (7.5.2019).

49. הרי אם כן, נגד הנאשם עומדים שני מאסרים מותנים ברי הפעלה. שני המאסרים הוטלו באותו גזר דין, האחד בן 6 חודשים בגין עבירת אלימות מסוג עוון והשני בן 12 חודשים בגין עבירת אלימות מסוג פשע. וגם בנקודה זו, עתירתה של המאשימה להפעיל את המאסרים על תנאי בחופף זה לזה ובמצטבר ובחופף לכל עונש שיוטל על הנאשם, כן מקובלת עליי.

50. מזכיר, הכלל - מאסר על תנאי יש להפעיל, ובהיעדר נימוקים מיוחדים, במצטבר. ראו 2336/16 מזראיב נ' מדינת ישראל (14.12.2017):

"...ככלל, תקופת מאסר על תנאי תרופה באופן מצטבר על פני התקופה שנקבעה לעונש מאסר בפועל, כאשר בית המשפט רשאי לסטות מכלל זה אך מטעמים שיירשמו. כך גם, ככל שגדלה מידת הזיקה בין העבירה הנוכחית לבין העבירה שבגינה הוטל עונש המאסר המותנה, כך טיטה הכף לטובת החלת ברירת המחדל של צבירת עונשים על פני החלתם בחופף" (פסקה 32).

51. הנאשם יליד 1994, הוא החל את הסתבכותו הפלילית בשנת 2014 אז נידון בגין עבירות איומים, תקיפה סתם והחזקת סכין שלא כדין לעונש של 4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. עיון בגזר הדין מלמד כי הנאשם נהג הנאשם באלימות כלפי חברתו בכך שסובב את ראשה עד שהחלה לבכות, שכב עליה והכה מכות בראשה תוך שהוא מצמיד לגופה סכין. עוד מלמד העיון בגזר הדין כי בית המשפט והמאשימה נהגו בנאשם במידת הרחמים, על אף שהוא לא השכיל להשתלב בהליך טיפולי. בהמשך, הנאשם גם לא השכיל לנצל את ההזדמנות שניתנה לו לרצות עונשו בדרך של עבודות שירות עד כי הממונה הורה על הפסקתם ואת ייתרת העונש ריצה מאחורי סורג וברית.

52. בחלוף שנה וחמישה חודשים לאחר מכן, וכאשר שני מאסרים על תנאי מרחפים מעל ראשו, שב והסתבך בפליליים וגרם נזק לרכוש בעודו תחת השפעת אלכוהול כפי העולה מכתב האישום המצורף. ושנה וחודש לאחר מכן, שב ועבר על החוק, הפעם החזיק בסכין, לצורך הגנה עצמית בכניסה לבית המשפט כפי העולה מכתב האישום העיקרי.

53. צא ולמד, עונשים קודמים לא השיגו את אפקט ההרתעה כמצופה והם לא הובילו את הנאשם לשנות את דרכיו, והנאשם שב ומסתבך בפלילים בעבירות אלימות הגלום בהן פוטנציאל סיכון משמעותי לפגיעה בחיי אדם. העובדה כי לא היה בעונשים קודמים להשיג את ההרתעה מחייבת לטעמי שינוי גישה והטלת עונש הולם שיהיה בו לשקף לנאשם את חומרת מעשיו, בפרט וכפי הנראה בהמשך, אין אופק שיקומי בעניינו של הנאשם. ראו ע"פ 328/20 פלוני נ' מדינת ישראל (08.06.2020):

"צו פיקוח, מאסר על-תנאי וכיוצא באלו כלים העומדים לרשות בית המשפט, נועדו להגן על שלום הציבור, באמצעות הזהרה, הרתעה ופיקוח על עבריינים, לשם מניעת כניסתם למעגל השוטים של עבריינות חוזרת. לצד המסר המרתיע שמבקש בית המשפט לשלוח באמצעות השימוש בכלים אלו, נעשה שימוש בעונש המאסר על-תנאי על מנת לשלוח לחוטא גם מסר של אמון. בית המשפט מבקש לחזק, לעודד ולתמוך בעבריון אשר מבקש לשנות את דרכיו. לשם כך, מעניק בית המשפט אפשרות נוספת לאדם שמעיד וסטה מן הדרך, בטרם יורה על מיצוי מלוא עומק הדין עמו. עבריון אשר לא שת ליבו לאזהרות אלו, חומרה יתירה יש במעשיו. כאשר נתפס אדם שנית בקלקלתו, ככלב השב על קיאו וככסיל השונה באיוולתו (משלי כ"ו 11), צו פיקוח ועונש מאסר מותנה התלויים ועומדים נגדו, הם חלק מהנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. יש באלו כדי להשליך על מתחם העונש ההולם אשר יקבע לגבי אותה עבירה שנעברה בנסיבות של רמיסת תמרורי אזהרה שעמדו בפני העבריון."

54. נסיבותיו האישיות המורכבות של הנאשם, כפי שבאו לידי ביטוי בתסקירי שירות המבחן ובטיעוניו בא כוח הנאשם, לא נעלמו מעיני בית המשפט. אפרט מקצתן, הנאשם יליד 1994, רווק, בן משפחה מרובת ילדים, אביו נפטר בגיל צעיר. ניכר כי הנאשם גדל במשפחה שהתקשתה לתת מענה לצרכיו הרגשיים. הנאשם חסר כתובת מגורים קבועה, בשנים האחרונות התגורר בבית חבר, ביחד עם מעסיקו, לאחר מכן עם בת זוג, אצל אחותו, ולאחרונה כך נמסר שב להתגורר בבית אמו.

הנאשם התמודד בצעירותו עם בעיות תפקודיות, קושי בהתמדה במסגרות, בעיות קשר וריכוז, התרועע בחברה שולית אך הצליח לסיים 12 שנות לימוד ולהתגייס לצבא במסלול מקא"מ. אך לאחר מספר חודשים נפלט מהמסגרת הצבאית לאחר מעורבות בעבירות אלימות. ניכר כי הנאשם חסר עורף משפחתי תומך וישנו קושי להסתגל ולהתמיד במסגרות, הוא חסר יציבות תעסוקתית, עבר בעבר בשוק הירקות הסיטונאי, בעבודות שיפוצים, ניכר כי מתמודד עם שינויים רבים לצד צבר חובות כבדים.

55. הנאשם הודה בפני בית המשפט וחסך זמן שיפוטי יקר. עם זאת, ההודאה ולקחת האחריות חלקית. כך בפני שירות המבחן התקשה הנאשם להתייחס לנסיבות ביצוע עבירת היזק לרכוש במזיד, פטר את האמור בכך שאינו זוכר את פרטי העבירה, שתה פחית של משקה ללא אלכוהול (בפער אל מול עובדות כתב האישום בהן הודה), הרגיש ערפול וסחרור ומאז לא זוכר את שאירע. לצד זאת, הנאשם מסר מוכן לשלם פיצוי בגין הנזק שגרם לנפגע העבירה.

באשר לנסיבות ביצוע עבירת החזקת סכין מסר הנאשם לשירות המבחן כי אותה עת חשש לפגיעה בשלומו שכן יצר קשרים שוליים, והרגיש צורך להסתובב עם הסכין להגנה עצמית, אך לא הרחיב אודות הסכנה שחש באותה העת. עוד מסר כי הסכין אף משמשת אותו לצרכי עבודה בפער אל מול עובדות כתב האישום. הנאשם הביע הבנה כלפי חומרת המעשים, הנזקים והסיכון בהם, הביע צער וחרטה ומסר שניתק קשרים שוליים.

56. שירות המבחן העריך כי הסיכון להישנות עבירות בתחום האלימות הוא בינוני והנזק הצפוי להיגרם מביצוע העבירות בינוני אף הוא. על אף ששירות המבחן מצא כי ישנה נזקקות טיפולית ועל אף שהנאשם הביע נכונות וורבאלית לטיפול ושילובו בתכנית שיקום וחרף פרק הזמן הארוך בו מצוי בקשר עם שירות המבחן, למרבה הצער, אי אפשר להצביע על אופק שיקומי.

57. בחינה של ההליך אל מול שירות המבחן מלמדת כי הנאשם הכשיל במו ידיו את ההליך הטיפולי פעם אחר פעם. ניתנו בידיו הזדמנויות לשנות את דרכיו, ואולי רבות מידי, אך הוא לא השכיל לנצלן. בתחילה הנאשם לא רצה לשתף פעולה עם שירות המבחן ולא התייצב לפגישה שתואמה לו (תסקיר ראשון), כך גם היה כאשר נעשה ניסיון לבחון את התאמתו למסלול של בית המשפט הקהילתי, והנאשם לא טרח לעשות את המינימום המתחייב ולא התייצב לבדיקת התאמה (תסקיר שלישי). בהמשך נשמעו על ידי ההגנה טענות רבות נגד קצינת המבחן לאחריו נתנה עוד הזדמנות לנאשם. אך הנאשם הסביר לשירות המבחן כי אינו רואה צורך להשתלב בטיפול, שכן הוא נמצא לתפיסתו בדרך חדשה ולא רואה אפשרות בה ישתלב בטיפול בשעות היום שכן עובד בעיקר בלילות והטיפול יפגע בעבודתו ולדבריו מעדיף לבצע עבודות שירות (תסקיר רביעי).

58. הערכת שירות המבחן כפי שהובעה בתסקיר הרביעי לפיה הנאשם אינו מכיר בבעייתיות שבהתנהגותו ולא מצליח לגייס כוחות לשיתוף פעולה באופן מלא התבררה במרוצת הזמן, כמדויקת ונכונה. בתסקיר החמישי דווח על הדרדרות במצבו של הנאשם, הנאשם זומן לבדיקות שתן, התייצב רק לשתים מהן שיצאו נקיות משרידי סם. הנאשם אמנם שולב בקבוצת הכנה לטיפול קבוצתי אך הגיע רק לחלק מהמפגשים, החסיר ולחלק מהמפגשים הגיע באיחור. חרף זאת, שולב בהמשך בקבוצה טיפולית בתחום האלימות הכללית, שיתף פעולה, התמיד בהגעה למפגשים, אך שירות המבחן התרשם מנסיגה במצבו של הנאשם וביכולתו להיתרם מההליך הטיפולי, בין השאר לנוכח קושי בשיתוף במסגרת הקבוצה, כאשר הנאשם המעיט בדיבור וענה בתשובות מצומצמות ושטחיות ורק כאשר פנו אליו (תסקיר שביעי).

59. נכון שישנו שינוי מסוים בשיתוף הפעולה של הנאשם ועל כך יש לברך, אך התהליך הטיפולי הוא בהתהוותו וטרם קרם עור וגידים. אדרבה, הערכת שירות המבחן לפיה רמת הסיכון הנשקפת מן הנאשם הוערכה כבינונית וכך גם

תוצאותיה, לא השתנתה. התסקיר האחרון אינו מלמד על שיקום מרשים או יוצא דופן והוא אף אינו מלמד על פוטנציאלי שיקומי מבטיח, ולאור דפוסי אישיותו של הנאשם, עברו הפלילי, הקושי בהתמדה ובהעמקה בטיפול בעבר, לא בכדי. ההתקדמות שהציג הנאשם כיום היא בבחינת "מעט מידי ומאוחר מידי".

60. בפועל, ישנו פער בולט בין רצונו של הנאשם בשיקום ובין התנהגותו והתנהלותו בפועל. בית המשפט שמע את הנאשם פעמים רבות, הוא אמנם הביע רצון להשתלב בטיפול, אך ניכר כי הדברים נאמרו מהפה אל החוץ ולא מתוך רצון כן ואמיתי לשנות את צרכיו ולחזור למותב.

61. כך עמד בעצמו הנאשם בפני בית המשפט ביום 28.3.2022 והצהיר כי הוא מבין את משמעות שליחתו והפנייתו פעם נוספת לשירות המבחן והצהיר כי מבין את משמעות הסדר הטיעון, דהיינו, באם לא ישתלב בהליך טיפולי משמעותי הרי ירצה עונש מאסר בן 14 חודשים. דומה כי גם בכך ללמד על חוסר תובנה והפנמה של חומרת מעשיו והענישה המתבקשת מהם, וניכר כי הנאשם פירש שלא נכונה את ההזדמנויות שניתנו בידיו במהלך השנתיים האחרונות באופן המלמד במקרה הטוב על כך שההליך המשפטי אינו מהווה גורם מרתיע ומציב גבול ובמקרה הרע על זלזול מוחלט בהליכים המשפטיים.

62. אכן חלפו שנים ממועד ביצוע העבירות (2018, 2019) ועד למועד גזר הדין והמאסרים המותנים הוטלו בשנת 2015, אך הנאשם הוא הגורם העיקרי שלא לומר הבלעדי, להתמשכות ההליכים, והוא לא יוכל ליהנות מההקלה בשל חלוף הזמן. ואזכיר התקיימו בעניינו של הנאשם עשרות דיונים, לחלקם הנאשם לא התייצב והוצאו צווי הבאה. הכרעת הדין ניתנה ביום 29.7.2020 לאחר התקבלו תסקירים רבים (מידי) שאינם מעודדים בלשון המעטה, פעם אחר פעם ביקש הנאשם הזדמנות לשנות את אורחות חייו ואלו ניתנו בידו, אך הוא לא הצליח להשכיל להעמיק ולהתמיד בטיפול. בהערת אגב, אציין כי טענת בא כוח הנאשם לפיה לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים במרוצת השנים, אינה מדויקת וגם זאת בלשון המעטה, אך מאחר ולא כל התמונה מונחת לפני בית המשפט, נתון זה לא יבוא במניין השיקולים.

63. קבלת הטענה לפיה יש בחלוף הזמן להצדיק הארכתם של המאסרים המותנים מבלי שנלווה לכך הליך שיקום מיטבי עשויה לשדר מסר שגוי לפיו הכלל הידוע והמוכר באשר להפעלתם של מאסרים מותנים יוגמש עם התמשכות ההליכים ויהא בכך להוות תמריץ שלילי, לנאשם ולאחרים ועלול להעביר מסר מוטעה של סלחנות למי שנוהג לפקוד את אולם בית המשפט פעמים רבות.

64. ואם לסכם, תוצאה של הארכת שני מאסרים מותנים אינה עולה בקנה אחד עם מאפייני אישיותו של הנאשם, השלב הראשוני בו נמצא התהליך הטיפולי, הערכת ורמת הסיכון להישנות עבירות אלימות ויתר הנתונים שפורטו לעיל. מעשיו של הנאשם ראויים לענישה ממשית שיהא בה כדי להלום את חומרתם, להמחיש לנאשם את משמעותם והפסול במעשיו ולהרתיעו מפני חזרה על מעשיו.

65. נותר איפוא להכריע בסוגיית אופן הפעלת המאסרים המותנים. כידוע, סעיף 58 לחוק העונשין קובע כי ככלל, תקופת המאסר המותנה ותקופת המאסר שהוטלה בשל עבירה נוספת ירצו "בזו אחר זו", קרי - באופן מצטבר, זולת אם מצא בית המשפט טעמים להפעלת המאסר המותנה, כולו או חלקו, בחופף למאסר שנגזר (ראו ע"פ 7907/2014 ואזנה נ' מדינת ישראל, פסקאות 12-18 (22.2.2015), ע"פ 2336/2016 ריאד מזראיב נ' מדינת ישראל פסקה 32 (14.12.2017)). כאשר מדובר בשני מאסרים מותנים שנולדו מכתב אישום אחד ומאותה מסכת עובדתית, כבענייננו, נקודת המוצא היא של חפיפה בין העונשים (ע"פ 4517/04 מסראווה נ' מדינת ישראל (10.03.2005) - שהרציונל שלו חל גם לאחר תיקון 113; ת"פ 60150-03-16 מדינת ישראל נ' ליוסטרניק (07.02.2018); ת"פ 55157-06-17 מדינת

ישראל נ' אלמו (17.9.2018)

66. בהינתן כל המקובץ, שהרי עתירתה של המאשימה, שהוצגה כחלק מהסדר הטיעון לעניין העונש שגובש בין הצדדים, יש בה לאזן את כלל השיקולים הצריכים לעניין נכונה, לרבות חפיפתם של המאסרים המותנים זה לזה, עתירה זו הגונה וראויה מקובלת עליי במלואה.

תוצאה

לאור האמור אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מורה על הפעלתם של שני מאסרים מותנים, האחד בן 12 חודשים והשני בן 6 חודשים שניתנו בגזר דין מיום 25.11.2015 בת.פ. 53743-11-14 בחופף זה לזה. המאסרים על תנאי ירוצו בחופף ובמצטבר לעונש המאסר שהוטלת בסעיף א' לעיל.

סה"כ ירצה הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בתיקים הקשורים ובהתאם לרישומי שב"ס.

ג. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות אלימות מסוג עוון, לרבות איומים;

ד. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות אלימות מסוג פשע;

ה. קנס בסך 1,000 ₪ או 3 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד לא יאוחר מיום 1.10.2022.

ו. פיצוי בסך 3,000 ₪ לע.ת. 2 בת.פ. 29289-04-18. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד לא יאוחר מיום 1.10.22.

לבקשת הנאשם, הפיצויים ולאחר מכן הקנס ישולמו מתוך ערבון שהופקד מטעמו בהליך זה ובתיקים הקשורים והיתרה תושב לנאשם בכפוף לכל דין. מובהר, כי רכיב זה בגזר הדין כפוף לכל מניעה חוקית לרבות עיקול.

זכות ערעור כחוק.

צו כללי למוצגים.

ניתן היום, כ"א תמוז תשפ"ב, 20 יולי 2022, בהעדר הצדדים.